

חברות הכי טובות

מאת ענת גוב

חברות הכי טובות

מאת **ענת גוב**

בימוי: גלעד קמחי

עיצוב תפאורה: ערן עצמון

עיצוב תלבושות: מוני מדניק

עריכה מוסיקלית: אמיר לקנר

עיצוב תאורה: אורי מורג

משתתפות:

מיה דגן / שרית וינו-אלעד - סופי

יעל לבנטל - תרצה

שרית וינו-אלעד / הדס קלדרון - ללי

שמרית לוסטיג - סופי הצעירה

כנרת לימוני - ללי הצעירה

דינה סנדרסון - תרצה הצעירה

הצגה ראשונה: 16.3.2013

משך ההצגה כשעה וארבעים ללא הפסקה

הסיגריות בהצגה מתערובות צמחים ללא ניקוטין

מתוך התוכניה של ההצגה "חברות הכי טובות" שהוצגה בתיאטרון הקאמרי ב-1999

שיחה עם המחזאית ענת גוב

להקשיב לאשה. גברים בדרך כלל מזדגגים כשמדברים איתם על החיים. הם פחות מדברים ופחות מקשיבים.

לעניין המחזה...

נורא בא לי לכתוב מחזה שהוא רק לשחקניות, כפיצוי על זה שאין תפקידים טובים לנשים בתיאטרון. באמת היה נורא כיף לעבוד רק עם בנות. בגלל זה רציתי במאית, אשה, והחוויה של עבודה שכולה רק בנות היתה להגשים איזה חלום.

אז זאת הצגה לנשים בלבד?

יכול להיות שנשים יבינו יותר ניואנסים בהצגה, אולי תהיה להן הזדהות גדולה יותר, אבל הגברים יכולים ליהנות מהצגה לעולם שעד עכשיו הם רק דמיינו אותו.

ראיינה: רבקה משולח

תודה לעדנה מזי"א

המחזה הוצג לראשונה בתיאטרון הקאמרי בשנת 1999 בבימוי עדנה מזי"א ובהשתתפות: ענת וקסמן, קרן מור, שרה פון-שוורצה, ליאת גליק, מיכל דביר, מיטל דוהן

מה את מצפה ממישהי שאת רואה בה חברה קרובה?

שהיה לנו כיף ביחד. כל השאר יסתדר לבד. אני חושבת שצריך כמה שפחות להטריד את הזולת, אלא אם זה משהו טכני שאפשר לפתור. שהבן-אדם יקטר רק לעצמו. למי יש כוח לשמוע קיטורים של אחרים? ברור שמתחלקים ברע ובטוב, זה לא נורא אם לפעמים חברה טובה מנערת אותך ואומרת לך "חביבתי כולם יעזבו אותך".

מה היחס של בני הזוג הגבריים אל החברות של הנשים?

הם לא משתגעים על זה. כי הם חושבים שיש שם איזה עולם פרוץ, נטול רסן, הם חושבים שצוחקים עליהם, ויש בזה שמץ של אמת.

האם בן זוג לחיים יכול להיות חבר במובן הכי שלם של המושג?

ב-99% כן, בעיקר אם הצד הנשי מפותח אצלו. ההבדל היחיד הוא שלנשים יש יותר יכולת לדבר ולהקשיב ואת הגברים זה פשוט לא מעניין. החפירה הזאת לא מעניינת אותם. אבל גברים שרוצים ליצור יחסים עמוקים, מבינים שזה כרוך בהרבה דיבורים, הם עושים את הוויתור הזה, למרות שהם היו מוכנים לחיות בלי זה. הם היו רוצים שהיה יחסים עמוקים בלי המאמץ. הם היו רוצים שזה יקרה כמו נס, אבל אין להם ברירה אלא

איך התחלת לכתוב על הנושא הזה?

במהלך החיים, אני עצמי חוויתי פרידה מחברות, והכאב הזה מוכר לי. אבל לא הייתי כותבת את המחזה אם לא הייתי רואה שזה קורה אצל המון נשים, שמתובבות עם הכאב הזה. בסופו של דבר, אתה אחר כך מסתכל ואומר: "על מה? על איזה שטות?".

במובן מסוים חברות של נשים זה כמו זוג נשוי, אבל בלי יחסי מין ובלי הילדים. לכאורה, קל יותר להתגרש מחברה, אבל מבחינה רגשית זה אותו דבר. אחרי כל פרידה מחברה נשאר פצע פתוח, שלא מתאחה בדרך כלל. אז מתוך הכאב המוכר לי כתבתי את המחזה, אבל הוא בהחלט לא אוטוביוגרפי. ניסיתי למצוא תבנית אופיינית של יחסים שחוזרת על עצמה.

את חושבת שיש הבדל בין חברות בגילים השונים?

בחברות שמתחילה בילדות ונמשכת לאורך החיים, יש אלמנט יותר משפחתי - קצת כמו אחיות. אבל קיימת סכנה שבמהלך החיים אנשים משתנים ופתאום זה לא מתאים, כל אחד הולך לכיוון שלו. חברות בגיל מבוגר יותר, כשאת כבר יודעת מי את, היא הרבה יותר נקייה מצפיות. למדת כבר משגיאות בעבר, מה עלול לדפוק את היחסים, ולכן יש בה משהו יותר בוגר, יותר זהיר, יותר אמיתי.

דבר על חברות:

נראה לי שחברות זה כמו קבוצת תמיכה כזאת, שבאיזשהו מקום נותנת לנו את הכוח לשרוד בעולם. אני חושבת שמקור הכוח של נשים הוא היחסים שלהן בינן לבין עצמן; גם בתקופות שלנשים לא היו זכויות והן היו מדוכאות ומנוצלות, הן יכלו תמיד, בעזרת המפגשים האלה, לתת כוח אחת לשנייה ולשרוד. מה שמאפיין חברות בין נשים הוא ההשקעה העצומה ביחסים, אבל זה מה שעלול לגרום אחר כך לציפיות גדולות מדי ולאכזבות.

הציפיות הן עקב האכילס של יחסים בכלל, ועל אחת כמה של יחסים שיש בהם השקעה רגשית גדולה. זה נכון בעיקר לגבי חברויות שהתחילו ברווקות, בגיל ההתבגרות. אחר כך, כשמתיילים להתוסף כל מיני אלמנטים, כמו בעל וילדים וקריירה. כשיש פחות זמן ופחות זמן רגשי, מתחילות החריקות.

כשיש עייפות, או כשאין כל רצון גדול, זה מביא לסיום היחסים. ומי שלא מבינה את זה, בסופות של דבר נשאר לבד.

חברות נשית: כגודל הקירבה, כך גודל הפגיעה

נשים מעדיפות שיחות נפש ביחסים פנים אל פנים, ובגלל רמה גבוהה של השקעה רגשית, הן מפתחות ציפיות גדולות יותר ל"מושלמות" בחברות.

בכל גיל וגיל בנות רבות כשהחברות אינן ממלאות את הציפיות הגבוהות שלהן. לכן, כדי לשמר את הקשר ולהנות ממנו, צריך קודם כל להכיר בכך שאין מושג כזה "חברות מושלמת". לוותר על המיתוס של "ההבדל האידיאלית" פירושו של דבר לא לצפות מהבנות אחת לנאמנות בכל המבצעים ללא תנאים וללא מגבלות זמן. לא לצפות מהבנות אחת להעדיף תמיד ובכל מחיר את צרכי חברותיה וילדיה על פני צרכיה שלה. הרגע שבו מוותרים על האם ועל ההבדל המושלמת ומקבלים את האם וההבדל "המספיק טובה" יכול לקרות בכל שלב בחיים, אלא שבדרך כלל זה תהליך התפכחות המאפיין את אמצע החיים. בגיל הזה לומדים ליהנות גם מ"חברות חלקית", כזו שמתאימה לענייני ילויים, סודות, ושיחות נפש.

מהו סוד החברות שמתמשכת מגיל הנעורים ועד לאמצע החיים? מרטין בובר מגדיר אותה כ"דיאלוג אמיתי": דו שיח שבו מקפיד המדבר לזכור את אישיותו ואת צרכיו של הזולת. תקשורת כזו נותנת כבוד לשנייה וצמיחה גם במצבי משבר וגם במצבי הצלחה. סוג של רגישות וגמישות כלפי השנייה שמתרחשים בחייה של "ההבדל הכי טובה". בשפה פשוטה מכנים זאת סיוע במשבר ופירגון בהצלחה. באופן טבעי, ככל שהחברות נתפשת כקרובה יותר, מערכת

ההבדלים בין המינים מתחילים בחצר המשחקים. בגיל צעיר הבנות מתגודדות בשיחות קלילות או עמוקות על חוויות נפשיות, בעוד הבנים מתלכדים סביב האינטרס המשותף בפעילות. גברים מפתחים מילדות מערכות יחסים שבהן אינטימיות פירושה לחלוק את אותן הפעילויות, כמו ספורט, משחקים, סרטים, בדיחות. ככלל הם מעדיפים קבוצות יותר גדולות, משתמשים ביותר מרחב ומשחקים במקומות ציבוריים וברחובות. בנות, לעומתם, מעדיפות משחקים אינטימיים, עם חברה אחת או שתיים בחצר או בבית, כשהאינטראקציה ביניהן היא של התחלקות בסיפורים ובסודות. ככלל הבנות יותר מנומסות בהשוואה לבנים, משחקות לפי תור ומקשיבות זו לזו.

בגודל, החברות הגברית עומדת בסימן העשייה, ואילו והחברות הנשית - בסימן הכמיהה למיזוג רגשי. הדיבורים הם הדבק של הקשר ביניהן גם בגיל ההתבגרות וגם באמצע חייהן.

הואיל ובחברות של נשים יש יותר אינטימיות ועומק, יש בה גם רגשנות גבוהה וציפיות גבוהות לנאמנות ולמחויבות. הן הרבה יותר טוטאליות בציפיות שלהן לגבי שמירת סודיות, דיסקרטיות, תמיכה אמוציונלית, תמיכה מעשית ופרגון במצבי הצלחה.

חברות עוזר מאוד לחלוק מחשבות עם אחרים. נקודת מבט של צד שלישי מספקת אלטרנטיבות נוספות של שיפוט המצב ודרכים לפתרונן. לפעמים, עצם העובדה שפורטים מצבים טעונים לפרטי פרטים מאפשרת פרספקטיבה יותר מאוזנת של העניינים. וכשיש פרספקטיבה רחבה יותר, משתפרת היכולת להגיע לדרכי הבנה ופתרון יצירתיים של קונפליקטים. לפעמים אפשר ללמוד מדפוסים של מריבות חוזרות אם מדובר בקונפליקטים שמקורם בהבדלי אופי, הבדלי טמפרמנט, קנאה ותחרות, ורק אחר כך להגיע למסקנות הרצויות.

אם אחד הצדדים אינו מסוגל בשום אופן להתנצל או לסלוח, חשוב לברר אם מדובר בחשש מפני הכרה בטעות או בקושי להתנצל - או בעניין מהותי ומשמעותי באמת. לפעמים נחוץ אומץ לב להכריז דווקא על התנתקות כשהחברות מתבררת כלא רצויה.

לא פעם שמעתי את ההערה שתכננת בין נשים משולה ל"שק של נחשים". לעניות דעתי אין הבדל כמותי בכמות הרוע בין המינים, כמו הבדל מהותי ברמת התחכום. הייתי אומרת שבנים מרביצים בידיים, ואילו בנות מרביצות במילים.

ד"ר דפנה כנולסון-בנק, פסיכולוגית בכירה

הציפיות עמוסה יותר. מי שמתחבר בפייסבוק אינו מצפה לאותה מערכת יחסים כמו זו שמתגבשת וצומחת ביחסים ממשיים. מי שהחמיצה מפתחת סוג של נכות רגשית.

נשמע פשוט, אבל אליה וקוץ בה: הרגישות לצרכים של אחרים מתפתחת בגיל הילדות, ומי שהחמיצה מפתחת סוג של נכות רגשית. מסיבות אלו חברויות רבות מתנפצות כשהבנות מתקשות להשלים עם העובדה שלחברות הוותיקות יש חברים וחיים חדשים משלהן.

בכל הרמות של הקשר פגיעות במיוחד אותן בנות שהן יותר מדי אגוצנטריות או נרקסיסטיות. בנות כאלו מתקשות לעיתים קרובות לתפוש שהחברות אינן תמיד פנויות עבורן ואינן מסוגלות לעמוד תמיד לרשותן, להכיל אותן בכל מצב, מפני שאין אפשרות לבלעדיות ולטוטאליות. היכולת לגלות אמפתיה לצרכים של האחר מתפתחת בגיל הילדות, לכן ומי שחינכו אותו בילדותו להיות אגואיסט, שום עצות לתחזוק החברות לא ישיעו לו בבגרותו.

כשהחבילה נפרמת, רבות מהחברות נוטות לפתור את הסכסוך על פי מודל הזוגיות להפגת מתחים שחוו בבית. בהתאם לאותו הדפוס הן נוטות "לדבר על זה" או "להניח בצד", להתנצל או להתחפר בעמדתן. בכל מקרה של הפסקת

את החוויות הכי משמחות שלי - אני קודם כל מספרת לחברות שלי.
את העצבים הכי גדולים שלי - אני קודם כל פורקת באזני החברות שלי.
את הפחדים הכי גדולים שלי - אני מספרת רק לחברות שלי.
איתן אני יכולה לשתוק - והן יבינו הכל.
איתן אני יכולה לבכות - והן ידאגו שלא יראו אותי עם האיפור מרוח.
איתן אני יכולה להמריא - הן המצנח.
בזכות החברות שלי החיים שלי קלים יותר, מצחיקים יותר, ברורים יותר.

שרית וינו-אלעד

חברות הכי טובות - האמנם?

להעצמה עצמית, שכן היא חברה של חלשות ומוחלשות, והיא תיצור קבוצת מיעוט שאין דרך לשנות את מעמדן/ מיצובן של הנשים כמיעוט וכשוליים, והיא תותיר אותן ב"עזרת נשים".

במחזה "החברות הכי טובות", כמו גם במחזות נוספים של ענת גוב, עולה נושא החברות הנשית והבין-נשית כרטיב דומיננטי וכציר עלילה משמעותי. גוב מתעמתת עם קלישאות, מיתוסים, סטריאוטיפים, הבניות חברתיות, אמיתות כוזבות, ומציגה קונפליקטים העומדים בבסיסה של החברות הנשית, כשלעיתים היא משתקת את אותם סטריאוטיפים של חברות בין נשים, ולעיתים קוראת תיגר, מערערת ומנסה לפרקם.

ב"חברות הכי טובות" היא מגוללת את סיפור חוויות והתבגרותן של סופי, תרצה וללי, שלוש חברות שעשרים שנה של חברות עמוקה ביניהן הסתיימה בטונים צורמים. שנתיים לאחר הסיום הכואב נפגשות השלוש במפגש אישי, חשוף ומרגש, שמעלה מחדש את המטענים, הרגשות והתחושות שנטמנו בהן עמוק עמוק, אי שם באחת ממגירות הלב. המחזה כולו מזגזג בין שתי תקופות - בין עידן הנעורים וההתבגרות שלהן, בו נדמה היה שאת המשולש הנשי הזה החיים לא יוכלו לפרק, לבין ההווה, כשהן נשים בוגרות, שמביטות לאחור מתוך הבנה שהחיים זה לא מה שהבטיחו להן. גוב מציגה אותן גם ברגעי השפל, כשהן מרבות לריב, להזיק זו לזו, להתגלות בכניעתן לסטריאוטיפים חברתיים ומגדריים הקשורים לתפקידיהן המסורתיים בחברה, כחלק מהטמעת זהות עצמית נחותה ושולית, אך גם במפגני חוזק והעצמה, כשהן מביעות פרגון וסולידריות, מגלות את כוחן לחולל שינוי בזהות העצמית, ונחושות לכונן זהות חדשה ומועצמת, ואף לייצר תמיכה בתוך רשת חברתית נשית.

מאיה כהן - הכותבת מסיימת בימים אלו את כתיבת עבודת התיזה שלה בנושא "החברות הנשית במחזות של ענת גוב" בהדרכתה של פרופסור חנה נוח, התכנית ללימודי נשים ומגדר, אוני' ת"א.

"אישה אינה נולדת אישה, אלא נעשית אישה" - כך פותחת הסופרת והפילוסופית הצרפתייה סימון דה בובואר את ספרה "המין השני" (1949), וקובעת כי גורל תרבותי מעצב את דמות האישה בחברה. דה בובואר מציגה את התרבות המערבית לדורותיה כמי שמגדירה את מקום האישה כאחר ואת האימהות כיעוד הטבעי שלה. היא, וחוקרות פמיניסטיות רבות, נדרשו למקום האישה בחברה פטריארכלית המעודדת פילוג, סכסוך ותחרות בין נשים: חברה שהציבה את הנשים בעמדה מוחלשת ומוכפפת למין הגברי, הדירה אותן מעמדות הכוח והגדירה את מקומן בספירה הפרטית והביתית.

נקודת הפתיחה הזו שהוצגה לנשים הערימה קשיים על כיוון סולידריות נשית, על יצירת הזדהות ותמיכה בקרב נשים ועל פיתוח "מועדון חברות" שיקביל למועדוני האחוזה הגברית. הבניית מוסד המשפחה הפטריארכלית כאבן היסוד של הסדר החברתי קבעה שהפטריארך הוא בעל ההון המשפחתי והחברתי הסימבולי, ולכן כל עבודת המשפחה מכוונת להגדלת הונו, שממילא ייהנו ממנו גם ה"נתינים". לפיכך, בעוד שחברות בין גברים עשויה להגדיל את ההון הזה, הרי להתאגדות בין נשים אין אופציה כזו. התאגדויות בין נשים מובילות את העשייה הנשית אל מחוץ לטווח ההון המשפחתי, והיא אף נתפסת כמחבלת בו. חוקרות פמיניסטיות רבות, בהן קייט מילט, אדריאן ריי, נעמי וולף, בל הוקס ועוד, הציגו את חלוקת הכוח בין המינים ככזאת שמייצרת יריבות בין-נשית - זהו למעשה פשר השוליות של נשים בכלל חברה פטריארכלית, המפלגת ומפצלת את כל קבוצת הנשים ככלל ומרחיקה כל אישה כפרט מחברתה. המין הנשי נתפס לא רק כמין החלש, הפסיבי והמדוכא, אלא גם ככזה שמתמודד עם שנאה ודחייה עצמית.

כשהן בעמדה מוחלשת הטבועה עמוק בסדר החברתי הקיים, איזה סיכוי יש בכלל לנשים לפתח קשרי חברות המושתתים על סולידריות, נאמנות ותמיכה? האם יכולה להימצא מקבילה נשית לאותו "מועדון" גברי בחברה המתמודדת עם פערי כוח ושוויון המונצחים בצורה כה יסודית? שאלה זו נשאלה שוב ושוב בכתיבה הפמיניסטית, והעלתה אופציות שונות של bonding בין נשי, אל מול האופציות שטענו שחבירת נשים אינה מסוגלת להביא

בשבילי חברה טובה היא מישהי שאוכל להיות חלשה לידה, מבלי לפחד שליבי ייפגע, ושאוכל להיות חזקה ושמחה לידה, מבלי לפחד שליבה ייפגע. כנרת לימוני

חברה הכי טובה בשבילי היא מישהי שאוכל לצחוק איתה על הרגעים הכי קטנים ולבכות איתה ברגעים הכי גדולים. דינה סנדרסון

כשהייתי ילדה, אבא שלי אמר לי כי אדם עשיר הוא מי שיש לו חבר אמת אחד בעולם ואדם מיליונר הוא מי שיש לו חבר שניים. ההבדל המהותי בעיני בין קשר משפחתי לחברי הוא שמשפחה לא בוחרים, לטוב או לרע, ואילו את חבריך יש לך הזכות לבחור ולהבחר על ידם. שמרית לוסיג

ענת גוב < מחזאית (1953-2012)

נולדה בטבריה. בוגרת תיכון תלמה ילין במגמת תיאטרון. שרתה בצבא בלהקת הנח"ל. כתבה לטלוויזיה: זהו זה (טלוויזיה חינוכית) בשנים 1981-1991, כן, מה?! (סידרה קומית. ערוץ 1), לילה גוב (ערוץ 2), חברות הכי טובות (סדרת דרמה - הוט).

כתבה לתיאטרון: אהבת מוות (תיאטרון החאן 1991), חברות הכי טובות (התיאטרון הקאמרי 1999), זוכת פרס התיאטרון לקומדיה של השנה. ליזיסטרטה 2000 (התיאטרון הקאמרי 2001). צדדים הפוכים, פרוייקט משותף של מחזאים ישראלים ופלשתינאים לתיאטרון היילבורן בגרמניה, 2003. עקר בית (התיאטרון הקאמרי), זוכת פרס התיאטרון לקומדיה של השנה 2004. עיבוד בימתי למחזמר הלהקה (תיאטרון הבימה 2007). אוי אלוהים (התיאטרון הקאמרי 2008). משפחה חמה (התיאטרון הקאמרי 2009). סוף טוב (התיאטרון הקאמרי 2012), על המחזה זכתה בפרס ניסים אלוני למחזאות לשנת 2011.

צילום: ורדי כהנא

מחזותיה יצאו לאור בהוצאת הקיבוץ המאוחד. תרגמה לתיאטרון: ויה דולרוזה מאת דיוויד הר (התיאטרון הקאמרי), אמא קוראזי מאת ברטולט ברקט (התיאטרון הקאמרי).

בשנת 2012 זכתה בפרס רוזנבלום לאומנויות הבימה מטעם עיריית תל אביב. כתבה ביחד עם גידי גוב את ספר הילדים "שאלו הטרקטור" - בהוצאת כנרת-זמורה. כתבה בעמוד הדעות של "ידיעות אחרונות". ממקימות "עזרת נשים" למען נפגעות תקיפה מינית. פעילה במחנה השלום הישראלי.

ענת גוב הלכה לעולמה בשנת 2012 לאחר מאבק ממושך במחלת הסרטן.

בשנים האחרונות, מחזותיה זוכים להכרה ולהצלחה בינלאומית. בין יצירותיה שהוצגו ברחבי העולם: חברות הכי טובות - סין (2010); אוי אלוהים - איטליה (2011); אוי אלוהים - ארגנטינה (2009); ארגנטינה ואורוגווי (2012); כמו כן, המחזה צפוי לעלות בהולנד ובשבדיה; המחזה סוף טוב צפוי לעלות בהונגריה ובצרפת. תרגום של אוי אלוהים לגרמנית ראה אור לאחרונה בגרמניה, בהוצאת פגאסוס.

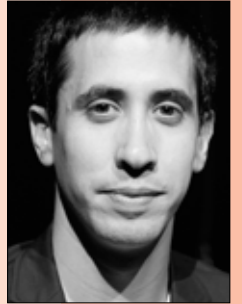
הפעם הראשונה שהבנתי מה זה חברות טובות, היתה בכיתה ו'. היינו חברות בנות שכדי שידעו מי אנחנו, קראנו לעצמנו "המפיונריות בע"מממ" (בעירבון מוגבל מאוד מאוד מאוד... כן... ככה זה היה בניינטיז... שנים קשות...). אני הייתי מאוהבת קשות בעידן מונסביץ' והוא כמובן לא ידע שאני קיימת. התחושה של הדחייה היתה קשה ממש! ימים שלמים של בכי, הדלקת נרות ושמיעה חוזרת של (אייר סופלי...) אבל מה שהחזיק אותי היו כמובן המפיונריות בע"מממ. החברות שלי שדאגו להזכיר לי כמה הוא מטומטם ואיך הוא לא רוצה אותי, כי ברור שאני הכי מדהימה ומושלמת. התחושה הזאת שיש מי שמבין ודואג לי, ואוהב אותי כמו שאני הייתה יותר חזקה מהכל... אז אני רוצה להגיד תודה לחברות המפיונריות בע"מממ, שלימדו אותי מה היא חברות אמת.

ג.ב. ואני בטוחה שעידן מונסביץ' אוכל את הלב עכשיו: **מיה דגן**

חלומות משתנים, טעמים מתחלפים, דעות מוצקות מתרככות, עמומות הופכות נחרצות, אהבות, מאכלים, דירות, מקומות עבודה, סדרי עדיפויות, הכל משתנה במהלך החיים, רצונות חדשים מתעוררים וישנים נשכחים ורק רצון אחד נשאר קבוע ואיתן - הרצון לשים הכל בצד לרגע ולהפגש עם החברה הכי טובה. לפעמים כדי לחלוק צער, לפעמים שמחה, לפעמים לדבר, לפעמים להקשיב, על קפה, בירה, עם סיגריה או בלי, על שפת הים, על כביש ראשי, לא חשוב - העיקר להפגש עם החברה הכי טובה. ושכל השאר יחכה...

יעל לבנטל

גלעד קמחי < בימוי

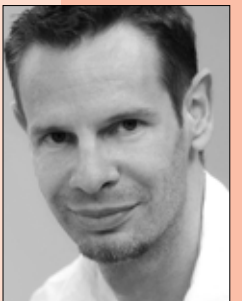
בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. במאי, שחקן וכריאוגרף. ראש קבוצת הצעירים של תיאטרון בית ליסין. בתיאטרון בית ליסין: בימוי וכריאוגרפיה לחלום של לילה בלב קיץ, ברודווי פינת פרישמן - זוכה פרס "הבמאי המצטיין" במסגרת פסטיבל "פותרחים במה 9", פסטיבל בית ליסין למחזאות ישראלית, משחק ילדים, אביב מתעורר, אמא מאוהבת, מנדרגולה, הקוסם מארץ עוץ, אחים בדם, משאלה אחת ימינה. כריאוגרפיה לתמונות יפואיות - זוכה פרס "היוצר המצטיין" בפסטיבל "פותרחים במה" 10, המלאך. בתיאטרון צוותא: בימוי, עיצוב וכריאוגרפיה למופע אצל הרננדו במרתף. בתיאטרון הספריה: בימוי וכריאוגרפיה למחזמר גריז. במשכן האופרה: עריכה, בימוי, וכריאוגרפיה לעל גג העולם. במדיטק חולון: בימוי לסוד הגן הנעלם, ובגדי המלך החדשים. בתיאטרון ארצי: כריאוגרפיה לססגוניה ונולדתי לחלום - פרס הכריאוגרף לשנת 2008. בימוי וכריאוגרפיה, הילד הזה הוא אני, וגר זאב עם כבש. בית היוצר והתוכן: טיפ וטף. בטלוויזיה: עולים כיתה, בית ספר למוסיקה. זכה במלגה מטעם אלי ליאון ובמלגה ע"ש בני גאון. זוכה פרס התיאטרון על כריאוגרפיה לאביב מתעורר (2010) ולמנדרגולה (2011).

ערן עצמון < עיצוב תפאורה

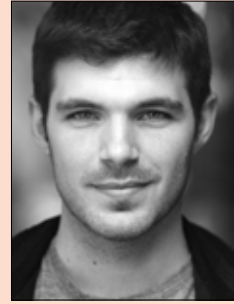
בוגר מסלול לעיצוב במה סמינר הקיבוצים. בין ההצגות להן עיצב תפאורה - בתיאטרון הספרייה: פיאף, ריצ'רד השלישי, נדנדה בשניים, שוק המציאות, סיפור הפרברים. בתיאטרון באר שבע: פיאף, נורה. בתיאטרון הבימה: לילה במאי, אדיוט לארוחה, אם יש גן עדן, כמעט נורמאלי, רעל ותחרה. התיאטרון הערבי-עברי: האוהל האדום, נשים זרות. תיאטרונטו: קפוצ'ינו ברמאלה. בתיאטרון תמונע: רומיאו ויוליה. בתיאטרון חיפה: עץ אחרון בירושלים, הר אדוני, גזע. בתיאטרון הקאמרי: סאלח שבתי, מנהל הבית, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי. בתיאטרון בית ליסין: ברודווי פינת פרישמן, ראודה, הבנאליות של האהבה, חלום של לילה בלב קיץ, משחק ילדים, מראה מעל הגשר, אביב מתעורר, ולנטינו, אמא מאוהבת, שיינדלה, מנדרגולה, הקוסם מארץ עוץ, מימונה, אחים בדם, משאלה אחת ימינה, סוסים על כביש גהה. בפסטיבל עכו: מתחם התפודים, זוכת פרס על עיצוב תפאורה בפסטיבל עכו 2008. לקבוצת המחול פרסקו: בגדי המלך החדשים. בתיאטרון אורנה פורת: הרפתקה בקרקס. זכה במלגה ע"ש בני גאון.

מוני מדיניק < עיצוב תלבושות

בוגר החוג לעיצוב אופנה ב"שנקר" בית ספר גבוה להנדסה ולעיצוב. מעצב אופנה ותלבושות לבמה. מרצה בכיר ב"שנקר". מנחה פרויקטים בעיצוב ובציוור. בין עבודותיו לתיאטרון: באופרה הישראלית החדשה: ירושלים. בתיאטרון בית ליסין: בחורים טובים, שיינדלה, אחרון ימיה, אחים בדם, משאלה אחת ימינה. בתיאטרון גשר: הלילה ה-12. בתיאטרון באר שבע: עלי כינור, קומפני, הכל אודות חווה. בתיאטרון הקאמרי: קומדיה של טעויות. כמו כן תרנגול כפרות, ברנשים וחתיכות, נשים קטנות, אמיל והבלשים, רשומון, ירמה, אורה הכפולה, שש נפשות מחפשות מחבר, מומו ועוד. זוכה פרס התיאטרון ופרסי הבמה לילדים ונוער.

אמיר לקנר עריכה מוסיקלית

בוגר תיכון לאמנויות "תלמה ילין" במגמה למוסיקה, זוכה פרס הצטיינות על הישגיו הלימודיים. בוגר להקה צבאית. נגן פסנתר, סקסופון וחליל צד. הלחין מוסיקה מקורית להצגות - בתיאטרון בית ליסין: מנדרגולה, אמא מאוהבת. בית ליסין בשיתוף המדיטק: הקוסם מארץ עוץ, המלאך. תיאטרון ארצי לנוער: והילד הזה הוא אני. תיאטרון הספריה: הדה גאבלר, בית-בנות. תיאטרון הנפש: אני אתגבר. בטלוויזיה: רחוב סומסום, כח הקצב, ערוץ הופ. בין עבודותיו כמעבד מוסיקלי - בתיאטרון בית ליסין: משאלה אחת ימינה, אחים בדם, אביב מתעורר, חלום של לילה בלב קיץ, ברודווי פינת פרישמן, תמונות יפואיות, משחק ילדים. בתיאטרון הבימה: בראבו - שרים, הקומקום והמטאטא. שנגחאי, סין: זורו - המחזמר. יורם לווינשטיין: שיקגו. תיאטרון הספריה: שורת המקהלה, מצחיקנות, חתולים, ג'קיל והייד, איך להצליח בעסקים מבלי להתאמץ. זוכה פרס היוצר המבטיח - פסטיבל "פותרחים במה" 2008 - תיאטרון בית ליסין. זוכה פרס באדיבות שרגא בר - תיאטרון הבימה.

אורי מורג עיצוב תאורה

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה, מכללת סמינר הקיבוצים, תל-אביב. בין עבודותיו כמעצב לתיאטרון: אכזר ורחום, פרק ב', כובע הקש האיטלקי, מר גרין, גיבור מעמד הפועלים, בנות עובדות, משפחת ישראל, סוחרי הגומי, טנגו, מפעל חייו, לא כולל שינה, המדריך לחיים הטובים, עלי כינור, בית הקפה, שעה וחצי איחור, קיבוץ אל אי, טירונות בלוז. הצגות ילדים ונוער: אוליבר, זורו. בתיאטרון בית ליסין: אני לא רפפורט, משחק ילדים, המלאך, אביב מתעורר, בחורים טובים, שם פרטי, אחים בדם, משאלה אחת ימינה, 33 וריאציות.

חברות

כשכלם בעבודה והדבורים מזמזמות עִצְמוֹן יוֹתֵר וְיוֹתֵר פְּנִימָה לְתוֹךְ הַפֶּרֶחַ, דְּקָא אֶז יוֹרֵד עָלַיִן שְׁקֵט כִּי בָּזָה אֲנַחְנוּ טוֹבוֹת, בְּעֶקֶר כְּשֶׁהַיָּמִים אֲרָכִים וְהַתְּקֵרָה נְמוֹכָה כְּשֶׁאֵת שְׁמָה מִיִּם וְאֵינִי עוֹשֶׂה לָךְ סֶלֶם גְּנָבִים אֶל הָאוֹר.

אֵת מְדַבְּרֵת אֶז מְלָה מְלָה כְּמוֹ אַחַת שְׁמַעְבֵּרָה אֶפְרוֹחִים וּמְצַחִיקִים אוֹתָךְ פְּאֵלָה שְׁמִשׁוֹחֲחִים עַל נוֹשָׂאִים.

זֶהוּ שִׁיר אֶהְבֶּה וְדַעִי לָךְ שְׁגָם אִם יִלְקַח מִמֶּנִּי מִטָּה הַקֶּסֶם שֶׁל הַמְּלִים

וְהַיִּיתִי כְּנַחֲשֵׁת הוֹמֶה אוֹ קוֹנְכֵיָה חֶרְבָּה רְחוֹקָה מֵאֵד מִן הַגְּשָׁם אֶז אֶתֶר זֶה לֹא אֶכְפֵּת לִי.

אגו משעול

מתוך הספר "ביקור בית" בהוצאת הקיבוץ המאוחד

שמרית לוסטיג < סופי הצעירה

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב, תל אביב, 2007. סדנת משחק, יורם לוינשטיין, 2003. בין ההצגות בהן השתתפה - חברה קבועה בלהקת תיאטרון החאן (2012-2007): אותלו, המצליחים, הקמצן, אהובת הדרקון, הקסם הגדול, תלולית סקפן, סדר עולמי חדש, גן הדובדבנים, הלילה ה-12. בקולנוע: ברונו מאוהב, כידון. בטלוויזיה: המגיפה, מקימי, קטמנדו, בטיפול, גבוה וגרינבאום, המובילים, ראש גדול, אגדת דשא, אהבה מעבר לפינה, הפיגמות, סרוגים, שועלים. זוכת מלגת קרן שרת בשנים 2005 ו-2006.

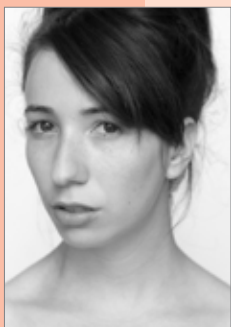
כנרת לימוני < ללי הצעירה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין: זיסעלע, פרינסס מרי 7, מי מכיר את עמוס חפר? בתיאטרון הקאמרי: לילה לא שקט, כולם היו בני, פאנק רוק. קפה תיאטרון: לרציניים בלבד. בתיאטרון חיפה: הבחורים בדלת ממול. בתיאטרון הספריה: גריז, הורים איומים, הלילה הקצר ביותר בשנה, אגדת אוהבים, תחת שמי פריז, על גג העולם, שיער, יוסף וכתונת הפסים המשגעת. בתיאטרון אורנה פורת: השיר הזה הוא גם שלי. בתיאטרון הקיבוץ: תרגול כפרות. בתיאטרון ארצי לנוער: ססגוניה. בפסטיבל תיאטרון קצר: ירח דבש מעונן. בתיאטרון צוותא: אצל הרננדו במרתף. בטלוויזיה: פיגמות - עונה שלישית וחמישית. פינליסטית גריז ערוץ 2. מנחה בערוץ ניקלודיאון. משתתפת גם במחזמר הישראלי שרול. זוכת מלגות: דיוד מרסר, סנו 2002, 2003, לולה שנצר, עדנה פלדל, קרן שרת, שירה צייטלין.

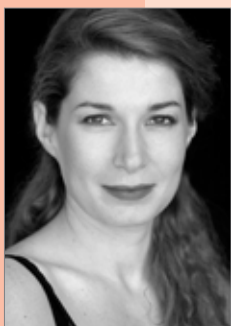
דינה סנדרסון < תרצה הצעירה

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון הקאמרי: סיפור משפחתי, עקר בית - מועמדת לפרס השחקנית המבטיחה בפרס התיאטרון הישראלי, יומן חוף בריטון, האב, הגיל הנכון לאהבה, משפחה חמה, אריסטוקרטים - מועמדת לפרס השחקנית המבטיחה בפרס התיאטרון הישראלי, סטמפניו. בטלוויזיה: אגדת דשא, אמאלה 3, אבידות ומציאות, טינופת, סימן שאלה, השועלים, קטמנדו, קאמבק, עספור 2. בקולנוע: מדורת השבט.

הדס קלדרון < ללי

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב 2001. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין: חשמלית ושמה תשוקה, צור וירושלים, מקווה, אהבה ממבט שלישי, הגר, קפה ערבה, איש הגשם, דולפינים, פועלת זרה, בראנז'ה, בחורים טובים, רוח'לה מתחתנת. תיאטרונטו 2005: הגר. יזמה והפיקה את התאומות שעלה בפסטיבל ישראל 2011. שותפה ביצירת דודה פרידה שזכתה בהצגה הטובה ביותר בפסטיבל עכו 2007. שותפה בפרויקט "קשרי משפחה, בית ליסין בשיתוף תיאטרון היידלברג בקוראים לי יקה 2010. בקולנוע: מרחב מוגן, חיילת בודדה, דילמת הדריין, אני ביאליק, פלאות. בטלוויזיה: האמת הערומה, שירות חדרים, שאול, משחק החיים, מאחורי החדשות, תקופת מבחן, סרוגים, החיים זה לא הכל, חטופים, אחד אפס אפס. כלת פרס רוזנבלום 2009 לשחקנית מבטיחה מצטיינת.

מיה דגן < סופי

בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי, 1998. בצבא שרתה בלהקת הנחל ובתיאטרון צה"ל. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון הספריה: אחים בדם, יוסף וכתונת הפסים, קיץ אחרון, עד התביעה, הגנרל של השטן, הפלייבוי של עולם המערב, ערב שירי אנדרו ליד וובר. בתיאטרון בית ליסין: טוב, מכתב לנעה, עשו עליך פעם סרטק, פיאף, במחזמר שיקגו, במחזמר ברנשים וחתכות, אהבת חי, מייק, אלוהי הקטל, הדוד וניה, אהבה זה לא הכל, רוח'לה מתחתנת, אחים בדם. בטלוויזיה: בדרמה המוסיקלית היומית השיר שלנו, בדרמה הקומית אמאל'ה, בתכנית מועדון לילה, בסדרת מערכונים גומרות הולכות, בסדרת הדרמה והסרט אבידות ומציאות, בסדרת הדרמה תמיד אתו חלום, אמא ואבאז. בקולנוע: בסרטו של אבי נשר פעם הייתי. זוכת פרס התיאטרון הישראלי - השחקנית המבטיחה, על תפקידה בהצגה מכתב לנעה. זוכת פרס האקדמיה לקולנוע - שחקנית השנה, על תפקידה בפעם הייתי.

שרית יוני-אלעד < ללי / סופי

בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי, 1992. בין ההצגות בהן השתתפה - הבימה: מלך היהודים, משרתם של שני אדונים, תלולית סקפן, זעקי ארץ אהובה. בתיאטרון באר-שבע: חלום ליל קיץ, הגולד האחרון, הפסנתר של ברטה, החולה המדומה, אסיר בלב העיר. בתיאטרון הקאמרי: המורדים, יתוש בראש, משפחה חמה, כנר על הגג, סוף טוב, פופר. בתיאטרון בית ליסין: ארוחה עם חברים, אבודים ביונקרס. הצגת היחיד שלה גילי היא זוכת פרס תאטרונטו 2005. השתתפה בסדנת מחזות זמר BROADWAY MUSICAL PROJECT בארץ ובניו יורק. בסדרות טלוויזיה: הבורגנים, משמורת - קשת, ילדי ראש הממשלה. בקולנוע: פרס מטעם המכון הישראלי לקולנוע על הסרט אלינור. מספרת במסוכנת (מחזמר). נודל. טום הרנדל - סרט בריטי עבור - channel 4. רווקה פלוס, עד סוף הקיץ. בין הדיבובים לסרטים: נאלה מלך האריות, וולט דיסני, טרק - טרזן, וולט דיסני. אי-טי -מארי. זכתה במלגות של קרן התרבות אמריקה - ישראל בשנים 1991-1992.

יעל לבנטל < תרצה

בוגרת הסטודיו למשחק של ניסן נתיב. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין: עשו עליך פעם סרט, רק אתמול נולדה, פרינסס מרי 7, שם פרטי. בתיאטרון חיפה: שלוש מסיבות, ראש משוגע. בתיאטרון הבימה: נפגעי חרדה. בתיאטרון הקאמרי: שידוכים בתפקיד הכלה - מועמדות לפרס השחקנית המבטיחה בתיאטרון על תפקיד זה. בפסטיבל תיאטרון קצר: האביר על הסוס הלבן, ראיון עבודה. בתיאטרון צוותא: בואו לא נדבר על זה. בתיאטרון הספריה: המסיבה של אביגיל. בתיאטרון הרצליה: כוונות טובות. בטלוויזיה: החיים זה לא הכל, לא לפני הילדים, מסכים, אחורי החדשות ועוד.

ידידים
(ש"ח 4,300)

עזרי יורם	דוד גבריאלה	אבידן-בריר בחוריה וד"ר אברהם בריר
עמית טובי ופרופ' עמי	דנקר זהבה יצחק	אדיר אילנה ישראל
ענבר יהודית ואורי	דרנגר ורד ואברי	אדלר רונית וראובן
פדרבוש שלי וליאור	הירשמן פרי עדנה	אדרי פנינה ומשה
פדרבוש רותי ועקי	הלפן אלי	אופיר ד"ר סימה ופרופ' אבינעם
פדרמן רן	המבורגר אילנה ויאיר	אור מיכאלה ותיאודור
פוקס רעיה יצחק	המבורגר חנה וגדעון	אחיעזר רותי
פינס עודד	הקר עדנה ועו"ד הרטבי זאב	אלאלוף שרה
פישר ד"ר אלי	הרטמן אסתי ואלקס	אלוני שוש ולבוביץ' יורם
פפושדו אלי	הרינג איריס	אלחנני איטה
פרי אסנת ויעקב	הרציאנו ד"ר לורט	אל-יגור מלכה ויובל
פרי נאוה	וולטש טלי ועמוס	אלמוג דר' יעל (זכאי)
פרלוק אורנה וד"ר חיים	וורטהיים דבורית	אלשיך יוסי
פרנקל ענת ושמואל	זרניצקי אורה ויוסי	אנגל ענת ואודי
צ'ורלי תמי	חנן פסיה ורו"ח אריה	אסף רות ואברהם
צ'חנובר יוסף	חשין רות ומישאל	אקרמן אסתי וברנר בני
קונדה ציפי ואפרים	טולדיאנו נירה	אדרי מירי ושוקי
קפלן רותי	טייק עירונה ודוד ז"ל	אריאל נורית וחיים
קריב אסי	טיסונה נעמי ושלמה	בארינבוים נטלי וצביקה
קרו משפחת צבי ועפרה מיתר	טמיר ענת	בהט מרישה וג'ו
רהב הילה רוני	טרנר אריאלה ויעקב	בואנוס רונית והבר איתן
רוטלי נלי ויאיר	יונס חנה ואלי	בובליל בת שבע ומשה
רוני (פקר) רן	יפו עליזה	בוקשפן נורית ועמירם
רייז אורנה ואביב	כספי יהודית ופרופ' אליהו	בוקשפן רותי ואלדד
ריכטר מיכל וגלן	כרמון ציפה ואריק	ביגור אילנה ואברהם
רפפורט עירית ופרי גלן	כרמל שוש ואליעזר	בילין עו"ד הלנה ועו"ד ישראלי יעקב
שביט (סטריקס) רינה ואילן	להב דורית והלל	ביצ'צ'ו ניצן, פרופ'
שחר זהבה ואריה	ליון תמר ויוחנן	בירן גינה ודני
שטיינר ד"ר יוספה	ליאור צביה ודן	בכר אורית ויוסי
שטיר ישראלה ואינשטיין אבי	ליביא דוד, פרופ'	בכרך יעקבי אסתר
שטראוכלר בת-שבע	לין יהודית ועו"ד אוריאל	בן ימי ברכה ורועי
שינמן דניאלה ודן	לנדאו ליאורה ואלי	בן עוזר רותי
שמר אלה ואריאל	לנדסמן גלית ויוסי	בראון גבי
שני הדסה ומאיר	לקנר ברוריה וד"ר אמיד רוני	ברון ענת וגבי
שפלר עופרה ורו"ח אלי	מאור גליה ויהושע	ברנר אביבה
שפרינצק ריקי	מאיר נילי ושי	ברק נאוה וזינגר שלום
שקד חיה	מאירוביץ' אילנה ועוזי	ברקת אלונה ואלי
שקלים פנינה והרצל	מולכו שלומית יצחק	ברקת מיקי ושישקן
שרון ד"ר נעמי ורן	מור שרון ומנו	גבריאל עדנה וארנן
שרם יוכי ואיציק	מטלון רותי וניסו	גולדנברג אורה
תאומים עירית ומשה	מילוא דר' אלישבע ורוני	גוריון יפעת
תדמור דב	מיתר ג'וזיאן (צביה)	גיבלי ד"ר אלישבע ובנימין ז"ל
תדמור בעילום שם	מיתר עופרה	גיגור שרה ומיכאל
	מנדלסון חנה ויוסף	גיילר עודדה ודן
	מנוור נורית ויואב	גלאנץ טילה
	מנוור רות יצחק	גלבווע סולי וארנשטיין יורם
	נאמן דליה ואייבי	גלברד ברכה ויעקב
	נשיץ נחמה וגד	גליק נילי
	סגול טובה וסמי	גליקסמן דליה ויוסף
	סגל מרשה ומיכאל	גמזו יעל וגויא
	סוארי עדיה ופרופ' יצחק	גרבינסקי דינה ישראל
	סיטון נורית וישה	גרוס ד"ר צביה ופרופ' יוסף
	סלונים תמי ואורי	גרנבוים ורד ואילן
	סלע שרה ופרופ' מיכאל	דגמי הגר ועזרא

מייסדת ויו"ר ידידי התיאטרון:
ג'ני ברנדס

מנהלת ידידי התיאטרון:
תמר הררי

מרכזת ידידי התיאטרון:
כלנית סטמקר

מייסדים
(ש"ח 12,000) (ומעלה)

- אהובי יגאל
אהרונר קלרה ועמוס
אלי ליאון עו"ד
ארליך עדי ועו"ד אמית
ברנדס ג'ני וחנינא
גאון משה
גולדמן סיגל ועו"ד אמיר
דותן ורדה ובעז
דנקר אורלי ונוחי
הורביץ דליה ואלי ז"ל
יוסמן ברוריה ודודי
זהר נילי ואלי
חברת עופר השקעות בע"מ
חודורוב פארה ועופר
חכים דורית וקרמר שלמה
טוקטלי ד"ר עדנה
מלצר דורית וארז
פדרמן ליאורה ומיכאל
פרופר סוזי ודן
צלרמאיר מיכל ומיכאל
קרן מרק ריץ' לחינוך, תרבות ורווחה
רכבי מיכל ויובל
שגיא ליזיקה ועמי
שטיינדלינג סוזאנה
שקד שושנה וישעיהו
2 תרומות בעילום שם

אגודת ידידי תיאטרון בית ליסין
נוסדה באפריל 2006

לפרטים ולהצטרפות:
טל. 03-7255338

להצגה זו

צוות טכני
תיאטרון הקאמרי
מנהל במה: רונן שלו
עובד במה: אמיר עבוד
תאורן: אלי חדידה
מלבישה: ענת קסטל
אביזרים: שרה כהן,
אירנה ויימן
מאפרת: אירנה סגל
הגברה: קוסטה גרביס
ביצוע תפאורה:
ארגונית
צילומים לתוכניה:
דניאל קמינסקי
הפקת תכניה:
מיכל גלעד
עיצוב כריכה:
רקפת עיצוב
עיצוב תכניה:
סטודיו אתי קלדרון
תודה לאפרת ליבנה

שחקני התיאטרון לעונת 2013-14 (לפי סדר א-ב)

- יונה אליאן-קשת
ליאור אשכנזי
פלורנס בלוך
אור בן-מלך
אסף בן-שמעון
אור ברכה-וצר
נמרוד ברגמן
ששון גבאי
ישי גולן
ליאת גורן
ענבר גל
מורדי גרשון
אילנית גרשון
מיה דגן
דיקלה הדר
לירון ויגדור
ידידה ויטל
עמי ויינברג
אופיר וייל
יעל וקשטיין
מרים זוהר
הילה זיתון
רויטל זלצמן
יצחק חזקיה
יורם טולדנו
שלומי טפאיר
טל-יה הילומי
סיון כהן
יעל לבנטל
מיכל לוי
אסי לוי

מנהל השינוק:
מיכה וייסמברגר

מנהלת הפקות ותפעול:
אדווה טמקין

מנהלת כספים:
לבנת פז

במאי ומנהל קבוצת הצעירים:
גלעד קמחי

מנהלת התיאטרון:
ציפי פינס

מנהל משאבי אנוש:
מיקי פרידמן

מחזאי בית:
הלל מיטלפונקט

דרמטורג התיאטרון:
אבישי מילשטיין

יעוץ משפטי:
עו"ד נחום פיינברג

רואה חשבון:
אלי שפיר

הפקה

מנהל הצגה ראשי: אלן פיטלוק
מנהלי הצגות: אירן אשל, אסנת גבאי
אורנה דויטש, ברוך וידרה
שושי זק, רולי יקואל, לני רוזנצוויג,
שרון שפירא, ארז שפר

צוות טכני

מנהל טכני: ישעיהו ביבלש
מנהל במה ראשי: אלברטו בנדר
מנהלי במה: זיו אורפז, חאלד ג'אברין,
ברוך וידרה, דניאל לוי,
סטניסלב מרק, אברהם נתנאל,
ליאור סאלם, סטניסלב סווסקין,
מטיאס סטוליאיר
גיא קריספיל, נחום רז
עובדי במה: יניב אלבז, דניאל ברק
יהודה גרוס, נביל, טאפשי,
אלון כליף
מנהל מח' תאורה: ראובן וולנר
תאורנים: שוקי אבן-חצירה,
ניסים דלרייה, שמואל הס,
יוני לביא, יוליוס מאירסון,
פרננדו מחאיקר, אולג סטפנוב,
ליאור עזרא, אייל עובדיה,
דולב ציגל, קונסטנטין רייבסקי
מנהל מח' הגברה: תמיר אלפיה
הגברה: אבישי אסור, אסף בן אבי,
רז בליצבלאו, גיורא הרמן,
ליאור דלמן, סטס סוסניבסקי,
אורן פרי, שרון ראובן,
יורי שכנוביץ, סרגיי שקורין
מנהל ייצור: רמי דקל
אביזרים: יהודית בולקיאיר
מנהלת מח' הלבשה: אביבה חזיז
מלבישות, רקוויזיטיות, פאניות:
טל אדמון, מיכל אלוני,
מיכל בן שושן, ולריה גלזמן,
דנה כהן, מריאנה גרייב, טל ניב,
אסיה נלן, אולגה פרגמן,
מרינה צורילוב, ליאורה רון
מיטל שלום, אירנה שפירצ
אחראי בטיחות: יעקב הכהן

חברי ההנהלה הציבורית

עוזי ברעם - יו"ר

ערן אברהמי

פרופ' ניב אחיטוב

איל ארד

נתנאל גלעדי

רמי בן-גל

שלום חבשוש

איריס מור

אריה מנדל

אריאל קפון

ד"ר חנה תמיר

מנהלה

מנהלת לשכת מנכ"ל: תלמה גנור
מנהלת מח' מכירות:
עירית סוחונוצקי
דבורת ויחסי צבור: זיוה סידון
מנהלת פרסום: מיכל גלעד
מנהל מכירות חוץ: יוסי אלקה
מנהלת מחלקת חינוכית:
אטי ליבק-גולן
מנהלת מח' מנויים: לילך פנחס
מחלקת מנויים: דורית מוסבי
מכירות בית:
ליטל גבישי, סימי מאירסון,
יהודית רוקבן
עוזרת למנהל משאבי אנוש:
נגה חליף
רכות שרותי משרד:
יוקיי וייסמברגר
מנהלת חשבונות ראשית:
מרב כהן
חשבת שכר: לורה מולצד'סקי
מח' הנהלת חשבונות:
זוהר פורמן, טלי חובב
פניות הציבור: טל שני-וייסמברגר
מנהל מח' שיווק טלפוני:
קופלר סלביה, שגב תומר
מח' שיווק טלפוני:
מריה בנגרט, בתיה גמליאל,
זאבי זוהר, יפית טרייסמן,
ציפי לסינגר, רחל לסקי
מרים כספי, תמר רון, אלקה שלו
מנהל שרות לקוחות:
טל ימיני, ליאור ליבה-רונלד
נציגי שרות לקוחות:
מירה ביסון, רות בן-דת,
שרה גלעם, שירה מאזה, רוני מולא,
יעל מטלון, מאיה סברוב
מרכזיה: דבורה אהרון, עליזה שטרן
ארכיון: שי מרקוס
אחזקת בניין ומחסן:
משה גנץ, איציק סלחג', יצחק ברקן
אחראי סדרנים: אבישי מימון

עכשיו זה רשמי: החברות שלך טובות לבריאות!

אחרות. כשאשה מגיבה בהתאם - מטפלת בילדיה וחוברת לנשים אחרות - מופרש בגופה עוד אוקסיטוצין, המוסיף להילחם בתחושת הלחץ והמתח ומרגיע אותה. בזכות זה נשים חיות יותר.

המגמה אותה איתרו ד"ר קליין ועמיתתה למחקר, ד"ר שלי טיילור, מספקת הסבר לכך שנשים חיות עד גיל מאוחר יותר מגברים. במחקרים רבים נמצא, כי קשרים חברתיים מפחיתים את הסיכון לחלות במגוון מחלות, משום שהם מסייעים להורדת לחץ הדם, קצב הלב ורמות הכולסטרול. באחד המחקרים הללו, למשל, נבדקו במשך חצי שנה אנשים שחיו ללא קשרים חברתיים, ונמצא, כי סיכוייהם למות ממחלה גבוהים בהרבה מאלה של אנשים שקיימו קשרים חברתיים מסועפים. אין ספק, אומרת ד"ר קליין, שחברות עוזרות לנו לחיות יותר.

חברויות מסייעות לנו גם לשפר את איכות החיים. מחקר של בית הספר לרפואה באוניברסיטת הרווארד מצא, כי ככל שיש לנשים יותר חברות, הן נוטות פחות לפתח מחלות ומגבלות גופניות כשהן מתבגרות, וחייהן טובים יותר. למעשה, התוצאות היו כה חד-משמעיות, שהחוקרים הסיקו, כי היעדר חברות קרובות ונשות סוד הוא דבר מסוכן לבריאות ממש כמו עישון או משקל עודף.

המסקנה: בזמן שאתן מתמרנות בין הקריירה, הילדים, בן הזוג, הניקיונות והבישולים - אל תזניחו את החברות. זה חשוב לבריאות!

מאת **גייל ברקוביץ'**

מתוך כתבה שפורסמה ב"לאשה" 11.10.06

מחקר אמריקאי מוכיח את מה שאנחנו מרגישות באינטואיציה כבר מזמן: לחברות שלנו יש ערך בריאותי. אל תזניחו את החברות.

מחקר מהפכני שנערך באוניברסיטת קליפורניה בלוס אנג'לס ארה"ב קובע, כי חברויות בין נשים משמעותיות יותר ממה שנהוג לחשוב. במחקר התברר, כי נשים מגיבות למתחים באמצעות הפרשת שורה של חומרים כימיים במוח, ואלה גורמים להן ליצור ולתחזק חברויות עם נשים אחרות. החוקרים סבורים, כי בילוי עם חברות יכול לשמש תרופה של ממש למצוקות הגופניות, הנגרמות לרובנו כתוצאה מלחצים בחיי היומיום.

גברים בורחים, נשים מתחברות.

"הסברה המקובלת בקרב מדענים, עד לפרסום תוצאות מחקר זה, היתה שאנשים חווים מתח נפשי, ואז מפריש גופם הורמונים הגורמים להם להילחם או לברוח במהירות האפשרית", מסבירה ד"ר לורה קזין קליין, מרצה לביו-התנהגות ובריאות באוניברסיטת פן האמריקאית ואחת מעורכות המחקר. "זהו מכניזם עתיק שנועד לעזור לנו לשרוד עוד בתקופה שבה רדפו אחרינו חיות טרף". אלא שסברה זו הסתמכה על המחקר הקיים בנושא השפעות המתחים הנפשיים, ש-90% ממנו נערך על גברים.

המחקר החדש עולה, כי לנשים יש רפרטואר התנהגותי רחב יותר. "למעשה", אומרת ד"ר קליין, "נראה כי ההורמון אוקסיטוצין המשתחרר בגוף האישה בתגובה ללחץ ומתח נפשי, ממתן את הדחף להילחם או לברוח. במקום זה, הוא מעודד את האישה לדאוג לצאצאיה ולחבור בו בזמן לנשים

מחזאות ישראלית

<p>מסאים על כביש גהה מאת סביון ליברכט בימוי: ציפי פינס</p>	<p>חברות הכי טובות מאת ענת גוב בימוי: גלעד קמחי</p>	<p>משאלה אחת ימינה על פי ספרו של אשכול נבו מאת דפנה אנגל בימוי: גלעד קמחי</p>
<p>אשה, בעל, בית מאת שמואל הספרי ובבימויו</p>	<p>רוח'ה מתחנת מאת סביון ליברכט בימוי: ציפי פינס</p>	<p>מקסי ואני מאת הלל מיטלפונקט ובבימויו</p>
<p>מלאכת החיים מאת חנוך לוין בימוי: רוני פינקוביץ'</p>	<p>קיר זכוכית מאת אורן יעקובי בימוי: גיל אמיתי</p>	<p>הפרדס מאת יוסף בר יוסף בימוי: אבישי מילשטיין</p>
<p>אז, בפראג מאת הלל מיטלפונקט ובבימויו</p>	<p>בית מרקחת שטרן - בלום מאת גורן אגמון</p>	<p>אלה מאת דפנה אנגל</p>

מחזאות בינלאומית

<p>שם פרטי מאת מתיה דלאפור ואלכסנדר דה-לה פאטאלייר תרגום: דורי פרנס בימוי: משה קפטן</p>	<p>אילוף הסוררת מאת ויליאם שייקספיר תרגום: דורי פרנס</p>	<p>לילה לבן מאת ג'ימי מרפי תרגום: אלי ביז'אוו</p>
<p>עובד בשביל שניים מאת ריצ'ארד בין תרגום: שלמה מושקוביץ בימוי: משה קפטן</p>	<p>לחנך את ריטה מאת וילי ראסל תרגום: דניאל לפין</p>	<p>האמת מאת פלוראן צלר תרגום: דורי פרנס</p>
<p>מדיה להארי מאת פיטר מארק ריצ'מן תרגום: שלמה מושקוביץ</p>	<p>התולה על גג פח לווהט מאת טנסי ויליאמס תרגום: שלמה מושקוביץ</p>	<p>המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה מאת סימון סטיבנס עפ"י מארק האדון תרגום: דניאל אפרת בימוי: גלעד קמחי</p>

הצגות ילדים

<p>הקוסם מארץ עוץ עפ"י פרנק באום עיבוד: דניאל אפרת, גלעד קמחי בימוי: וכוריאוגרפיה: גלעד קמחי</p>	<p>ילדת הפעמון מאת נאוה סמל בימוי: יעל טילמן</p>	<p>זרעים של מוסיק שירים: לאה נאור מוסיקה: נחום היימן מחזה: דניאל אפרת, עידן עמית בימוי: שוקי וגנר</p>
<p>שייקספיר לילדים כטוב בעיניכם בימוי: עידו ריקלין</p>	<p>פינוקיו עפ"י קרלו קולודי עיבוד: דניאל אפרת, גלעד קמחי בימוי: וכוריאוגרפיה: גלעד קמחי</p>	<p>המלאך מאת אפרים סידון בימוי: ציפי פינס</p>

השירים במחזה

Girls Can Tell - the Crystals - Songwriters: Jeff Barry, Ellie Greenwich, Phil Spector

סוף עונת התפוזים - מילים: מאיר אריאל, לחן: אריאל זילבר ושלוש חנוך

He's So Fine - the Chiffons - Ronald Mack

Wipe Out - Bob Berryhill, Pat Connolly, Jim Fuller and Ron Wilson

End of the Night - the Doors

Because - the Beatles

I Got You Babe - Sonny & Cher

אז מה - החלונות הגבוהים - מילים: אריק איינשטיין, לחן: שמוליק קראוס

All My Loving - the Beatles

All I have To Do Is Dream - the Everly brothers - Felice and Boudleaux Bryant

They Can't Take That Away From Me - Ella Fitzgerald and Louis Armstrong -

George Gershwin and Ira Gershwin

Who Sorry Now - Connie Francis - written by Ted Snyder and lyrics by Bert Kalmar and Harry Ruby

Chapel of Love - The Dixie Cups - Jeff Barry, Ellie Greenwich and Phil Spector

My Eyes Adored You - the Four Seasons - Bob Crewe and Kenny Nolan

I Want to Hold Your Hand - the Beatles

טל: 03-6061900 / פקס: 03-6060950 / קופות: 03-6060900/960
דואר אלקטרוני: info@cameri.co.il / www.cameri.co.il

מנהל כללי: נעם סמל
מנהל אמנותי: עמרי ניצן

זוכה פרס ישראל
הקאמרי
התיאטרון של תל-אביב

מחזאות ישראלית

אורזי מזוודות

מאת חנוך לויך

סוף טוב

מאת ענת גוב

גטו

מאת יהושע סובול

אשכבה

מאת חנוך לויך

הבדלה

מאת שמואל הספרי

משפחה חמה

מאת ענת גוב

הרטיטי את לבי

מאת חנוך לויך

הכתובה

מאת אפרים קישון

עוץ לי גוץ לי

מחזמר מאת אברהם שלונסקי ודובי זלצר

חברות הכי טובות

*** מאת ענת גוב

רומן משפחתי

מאת עדנה מזי"א

בין שני עולמות

מאת שרה פון שוורצה

קזבלן מחזה מקורי: יגאל מוסיונון/ עיבוד לחומה: יגאל זילבר ויגאל מוסיונון/ קזבלן פזמונים: דן אלמגור, עמוס אטינגר, חיים חפר/ מוזיקה: דב (דובי) זלצר

קיוזו

מאת אילן חצור

כופר

מאת חנוך לויך

עד לא ידע

מאת שלמה משיח

הילכו שניים יחדיו

** מאת א.ב. יהושע

סטמפניו

מאת עדנה מזי"א עפ"י שלום עליכם

מחזאות בינלאומית וקלאסיקה

פולארד

מאת ויקטור גורדון

וויצק

מאת גאורג ביכנר

משרתם של שני אדונים

מאת קרלו גולדוני

ימי שלישי עם מורי

מאת ג'פרי הטצ'ר ומיטש אלבום *

כנר על הגג

מחזמר עפ"י שלום עליכם

הטייפ האחרון של קראפ [אנסמבל עיתים]

מאת שמואל בקט

המלט

מאת ויליאם שקספיר

איש קטן מה עכשיו?

מאת דורי פרנס ואיתי טיראן עפ"י ספרו של הוס פאלאדה

פאנק רוק

מאת סיימון סטיבנס

ריצ'רד השני/ ריצ'רד השלישי

מאת ויליאם שקספיר

המאהב

מאת הרולד פינטר

בי"ס לנשים

מאת מולייר

קומדיה של טעויות

מאת ויליאם שקספיר

קברט

מאת ג'ו מסטראוף

כולם היו בני

* מאת ארתור מילר

בקרוב

שיגעון באופרה

קומדיה מאת קן לודוויג *

הם יורים גם בסוסים

* עפ"י רומאן מאת הוראס מק'קוי; מחזה: שלומי מושקוביץ

* בשיתוף תיאטרון חיפה / ** בשיתוף אנסמבל תיאטרון הציפה / *** בשיתוף תיאטרון בית לסין

עשה מנוי להצגות הסובבות ביותר בישראל < 990-707-700-1

Best Friends

By Anat Gov

Director: **Gilad kimchi**

Set Design: **Eran Atzmon**

Costume Design: **Moni Medanik**

Music Editor: **Amir Lekner**

Lighting Design: **Uri Morag**

Cast:

The older Sophie - **Maya Dagan / Sarit Vino-Elad**

The older Tirzah - **Yael Leventhal**

The older Lelly - **Sarit Vino-Elad / Hadas Kalderon**

The younger Sophie - **Shimrit Lustig**

The younger Lelly - **Kineret Limoni**

The younger Tirzah - **Dina Sanderson**

Thirty years of close friendship between Sophie, Tirzah and Lelly come to a painful end. A year later they are forced to meet again for one evening during which their entire relationship is viewed with wit, humor and sadness, love and hate, envy and mutual respect. This is the story of three women who grew up together with the country from high school to adulthood, with past and present combining and influencing one another right up to the surprising ending.

First performance: 16.3.2013 | Length: 1 hour and 40 min, without intermission

Best Friends

By Anat Gov

BEIT LESSIN
THEATRE

THE CAMERI THEATRE OF TEL AVIV
CAMERI
ISRAEL PRIZE RECIPIENT